

Təhsil millətin gələcəyidir!

Heydər

Heydər Əliyev

Azərbaycan
Respublikasının
Elm və Təhsil
Nazirliyinin
orqanı

AZƏRBAYCAN MÜƏLLİMİ

10 may 2024-cü il №14 (9072) | www.muallim.edu.az | muallim@media.edu.az

Ulu Öndər
hakimiyyətə gəldiyi
ilk vaxtlardan
təhsilin inkişafına
böyük diqqət yetirib

BÖYÜK AZƏRBAYCANLI

Hər bir insan üçün onun milli mənsubiyyəti onun qürur mənbəyidir. Mən həmişə fəxr etmişəm, bu gün də fəxr edirəm ki, mən

AZƏRBAYCANLIYAM!

Heydər Əliyevin xilaskarlıq missiyası

XX əsr bəşəriyyət tarixinin dönüş mərhələsi kimi qəbul edilir və həmin əsrin əvvəllərindən sonuna kimi baş verən hadisələrin fonundakı mənzərənin yaratdığı çənaətlərlə razılaşmaq mümkün deyil. Bu, bir əsrdə iki dünya, çoxəsrlik imperiya sərhədlərinin dəyişməsi, saysız-hesabsız məhəlli müharibələrinin gətirdiyi ağlagəlməz itkilərin fonunda xalqların özünü göstərən iddiası ilə şərtlənən situasiya idi. Məhz belə oxşar vəziyyətlərdə hər bir xal-

qın öz liderini axtarmaq istəyi zərurətə çevrilir. Liderlik təkə üzleşdikləri şəraitin öhdəsindən uğurla gəlmək deyil, həm də onların ətrafında cərəyan edən tarixin gedişatını dərinləndirmək bacarığıdır. Bu bacarıqlarını XX əsrin ikinci yarısında ortaya qoyan, xalqını onun ən böyük iradəsi olan dövlətinə qovuşduran az sayda dövlət xadiminin adı nəinki xalqın, ümumilikdə dünya tarixinin örnək sayılan səhifələrinə yazılıb.

Ardı səh. 3

BÖYÜK AZƏRBAYCANLI

Əvvəlki sah. 1

Onların içində Fransa siyasət və dövlət xadimi, II Dünya müharibəsində Fransa müqavimətinin simvoluna çevrilən, 1959-1969-cu illərdə bu ölkənin ilk prezidenti olan Şarl de Qoll, günümüzə qədər miqyasına, həmçinin insan itkiləri və dağıntılarına görə bənzəri olmayan müharibədən ağır məğlubiyyət, sağalmaz görünən yaralarla çıxan məğlub Almanyanın kansleri, Xristian Demokratik Birlik Partiyasının qurucularından biri Konrad Adenauerin adlarını xatırladaq. Onlardan biri - Adenauer məğlubiyyətinin mənəvi yükünü qəbul edəcək qədər tovaşkarlığı ilə bərabər, xalqın “yenidən başlamaq cəsarəti” ilə silahlandıracaq qədər gücü ilə dünyanı heyrləndirdi. Etdikləri ilə siyasətin ancaq “mümkün olanların sənəti” deyil, iradə sənəti olduğunu təsdiq edən bütün liderlər tarixə beləcə - dərin, cəsarətli, dəyərlər və baxışlarına sadıq şəxsiyyət kimi daxil olurlar.

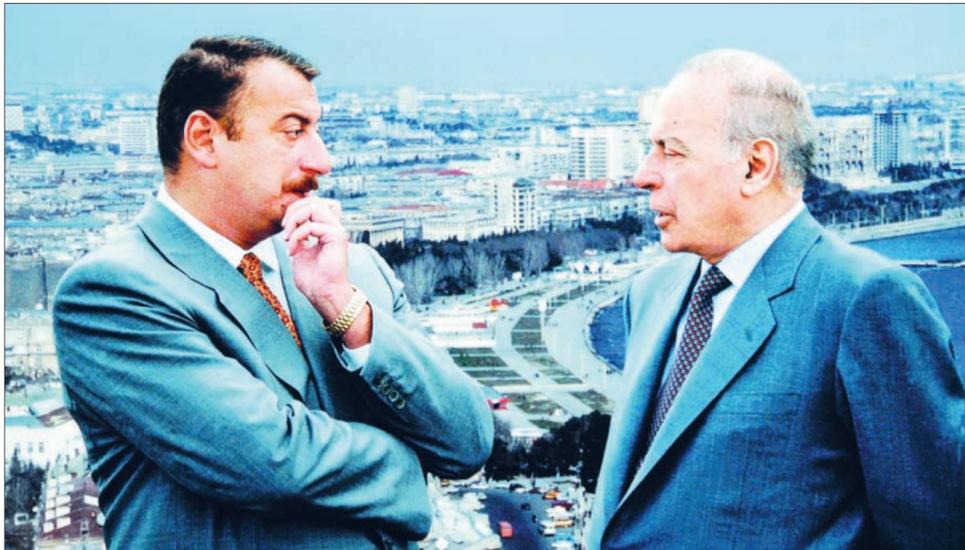
XX əsrin 80-ci illərinin sonlarında, avantürüst “perestroika” siyasətinin ilk fəsadları görünməyə, o vaxtlara qədər “dünyanın ömünlük adası” hesab olunan SSRİ-nin iki subyektdən biri Ermənistan SSR ərazi iddiaları ilə Azərbaycan SSR-ə qarşı elan olunmuş müharibəyə başlayana qədər bunlar müasir azərbaycanlıların tarix kitablarından oxuduğu və bəlkə də çoxlarının adı hesab etdiyi faktlardan sayılırdı. Min illərlə bu ərazilərdə yaşamış, 1918-ci ildə milli dövlətin elan etməsi, 23 aydan sonra bolşevizmin ilhaqından sonra nominal dövlətin sakini olan bütün azərbaycanlılar XIX və XX əsrlərdə onların tarixi vətənlərində yerləşdirilən ermənilərin separatçı, İttifaq hökumətinin ikuizli mövqeyinə etirazını nümayiş etdirdi.

Bu, Azərbaycan və onun vətəndaşları üçün başa çatmaqda olan əsrdə üzvləşən qanlı, dünyanın ən oxlaşsız və hiyləgər xüsusi xidmət orqanlarının hazırladığı bir qorunulmuş sığınacaqın ilk mərhələsi idi. Ardınca baş verən hadisələr-azərbaycanlıların “radikal”, “cinayətkar” obrazını təqdimatına xidmət etməli Sumqayıt və Bakı işğışları, bütöv bir xalqda xof yaratmaq üçün törədilən 20 Yanvar, Xocalı, Ağdaban, Qaradağlı dəhşətləri göstərir ki, xalq birmənalı seçimi qarşıdadır. Bu hadisələrin davamı artıq dövlət müstəqilliyini elan edən Azərbaycan Respublikasının dövlət sərhədlərini keçərək, onun ərazilərinin 20 faizinin işğalı, 1 milyondan çox vətəndaşın məcburi köçkünə çevrilməsi ilə inkişaf etdi. Perspektivdə ya milli qırır, min illər ərzində qazanılan dəyərləri və o dəyərlərin məskəninə çevirdiyi Vətəni itirmək, ya da bu məskənişli yollardan ləyaqətlə keçərək özünü təsdiq etmək dayanır. İnsanlar çətinliyin doğurduğu ümidizliklə baş-başa qalmış, situasiyanın yaratdığı dəhşətlərin hakimiyyətə gətirdiyi “vətənpərvər qüvvələrin təbii cəmiyyətə qarşı “dağınıq idarəetmə” taktikasını, imperiya maraqları ilə rejonda at oynadan dövlətlərin ikili standartları işğalçı Ermənistan Respublikasını daha da şübhələndirir və onun cəzasızlıq sərəitində ehtiyatı ugramış rəhbərliyi ölkəmizə ən yaxşı halda “gizəştə gedilən arazilər müqabilində sülh” təklif edir. Üstəlik, Azərbaycanda hakimiyyətdə olan marginal qüvvələrin sərəstəsizliyinin yaratdığı vətəndaş müharibəsinin bir addımlıqda olması xalq nıcat yolunu Heydər Əlirza oğlu Əliyevin ölkə rəhbərliyinə gəlməli olduğunu dikto etdi. Bunu şərtləndirən amillər isə məntiqli qanunauyğunluqlardan qidalanırdı.

Ümummilli Lider Heydər Əliyev 1969-cu ildə Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasının rəhbəri gəldikdən az sonra növbəti azərbaycanlılar, Sovet Sosialist Respublikaları İttifaqında yaşayan bütün xalqların nümayəndələri xarizmatik ölkə rəhbərini yaradıcı iş metodunu və onun nəticələrini gördü. Bu işlərin nəticəsi idi ki, Azərbaycan rəhbəri az müddətdən sonra ucsuz-bucaqsız kimi görünən nəhəng ölkənin siyasi rəhbərliyi cərgəsinə dayandı. Böyük dövlət xadiminin strateji hədəflərə istiqamətlənən siyasətinin mahiyyətində o vaxtadan daha çox aqar ölkə kimi tanınan ölkəni həm də sonayə respublikasına çevirməyə xidmət edən xətt ilə bərabər, mənsub olduğu xalqın dili, tarixi, ədəbiyyat və incəsənəti, elm və təhsili, ümumiyyətlə, sosial sahəyə qayğısı konkret əməllərlə fakta çevrildi. 1982-ci ilə, Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin Siyasi Büro üzvi seçilənə, SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin Birinci müavini vəzifəsinə təyin olunana qədər Ümummilli Lider Azərbaycanın tarixində silinməz izlər yaratdı. 1987-ci ilin payızında, ölkəmizdə erməni separatizminin meydana gəlməsi üçün işarə verildiyi məqamlarda SSRİ-nin avantürüst rəhbəri Mixail Qorbaçovun aparıldığı siyasətə razılaşmayan Heydər Əliyev istefa verdi. Xatırlatmaq lazımdır ki, bu istefanın əsas səbəbi hələ 1985-ci ilə qədər də adı gələcək İttifaq rəhbərləri arasında çəkilən əzəyli dövlət xadimlərindən biri, dünya mətbuatında “Kremlin parlaq ulduzu” kimi təqdim edilən Heydər Əliyevin geniş erudisiyasına Qorbaçovun həssəsi idi.

Ümummilli Liderin istefadan sonra Moskvada deyil, doğma Azərbaycanda yaşamaq planları isə son 5 ildə dəfə dəyişən ölkə rəhbərliyində nəhəng yaratdığından Ulu Öndər doğulduğu Naxçıvanda yaşamaq, Azərbaycanın tarixində şərfli tarix yazmış gəşəsinin qayğılarına şərik olmaq istəyərk buranı seçdi. Az sonra Naxçıvan seçicilərinin mütləq əksəriyyətinin iradəsi ilə Naxçıvan Muxtar Respublikasının Milli Məclisinə gələn Ümummilli Lider Məclisin sədri seçildi. Bu, həmin vaxtlar idi ki, Ermənistan Respublikasının blokadada saxladığı diyar işğalçılarına qarşı mübarizəni kiçik resursları ilə aparırdı. Qısa müddətdə Türkiyə və İran dövlətlərinin siyasi rəhbərliyi ilə əlaqələr yaradan Ulu Öndər muxtar respublika üçün həyati əhəmiyyətli mənbələr yarada bildi. 1993-cü il iyun ayının əvvəllərində Azərbaycan xalqının üzbuəz qaldığı vətəndaş müharibəsi qorxusu ölkə rəhbərliyi ictimai rəylə həsablaraq Ümummilli Lideri Bakıya dəvət etmək

Heydər Əliyevin xilaskarlıq missiyası

İnanıram ki, mənim axıra çatdırma bilmədiyim taleyüklü məsələləri, planları, işləri Sizin köməyiniz və dəstəyinizlə İlham Əliyev başa çatdırma biləcək. Mən ona özüm qədər inanıram və gələcəyinə böyük ümidlər bəsləyirəm.

Heydər ƏLİYEV

məcburiyyətində qaldı. Böyük siyasətçi dövlət xadimini paytaxta gətirmək üçün o zamankı dövlət başçısının təyarrəsi Naxçıvana uçdu.

Bununla Azərbaycan Respublikasının gələcək taleyini müəyyənləşdirəcək Böyük Qayıdış salnaməsinin ilk səhifələri böyük siyasətçi, dünyanın hörmət və ehtiramla qəbul etdiyi dövlət xadimi Heydər Əliyevin qəbul etdiyi qərarlar, atdığı addımlarla yazılırdı. Bu yazılarla Ümummilli Lider siyasətin mümkün olanların sənəti deyil, iradə sənəti olduğunu təsdiq etməklə bərabər, təkə dövlətin deyil, o dövləti quran xalqın tarixində həmişlik qalacaq şərfli səhifələrin müəllifinə çevriləcək. Həmin məqamlardasa Ümummilli Lider Azərbaycan Respublikası Milli Məclisinin sədri seçiləcək, az müddətdən sonra “ölkənin astanasında olan vətəndaş müharibəsinin içəri keçməməsi üçün” postunu tərk edərək gecə saatlarında təyarrəsi ilə “naməlum istiqamətə uçan” dövlət başçısının səlahiyyətlərini icrasına başlayacaq. Baş verənlərin fonunda ölkədəki xaosdan istifadə edərək ayrı-ayrı qüvvələrin yaratdığı silahlı dastələrin hərəkətlə mənsub vətəndaşlarda səkəkə və xof yaradırdı. Bu, təhlükəli amil idi və Prezident səlahiyyətlərini icra edən Heydər Əliyev dövlət televiziyası ilə canlı olaraq xalq müraciətində insanların üz tutur, vəziyyəti çətinliyindən, lakin ümidli olmadıqlarından danışdı.

Ümummilli Lider xalq müraciətində xalq və dövlət qarşısındakı həll olunması məsələləri müxtəlif rakurslardan izah edir və bu məsələlərin həlli yollarından yox, yeganə yolundan söz açırdı. O yolun xalqımızın bütün təbəqələrinin, həmçinin ölkədəki siyasi partiyaların tutub da nümayiş etdirəcəyi mövqədən keçəcəyini deyən Heydər Əliyev bütün həyatının və o həyat boyu qazandıqı zəngin təcrübəsinin verdiyi dərslərdən çıxan qənaətinə bütün Azərbaycan vətəndaşları ilə bölüşürdü: *“İndi Azərbaycan Respublikası üçün, Azərbaycanın dövlətçiliyi üçün birlik, milli hamayilik, milli birlik, vətəndaş birliyi hava, su kimi lazımdır. Biz gərək torpaqlarımızı müdafiə edək, gərək işğal olunmuş torpaqlarımızı geri qaytararaq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü təmin edək, Azərbaycanın müstəqilliyini qoruyub saxlayaq”* (Heydər Əliyevin Azərbaycan milli televiziyası ilə xalq müraciəti” ndən. “Xalq qəzeti”, 24 avqust 1993-cü il).

Bu, şəxsi təfəkküründən süzülən, natiqlik məharəti ilə düşünüldüklərini öz doğmaları ilə bölüşən böyük dövlət xadiminin real həqiqətlər haqqında dedikləri sözlər, ifadə etdiyi fikirlər idi. Ümumiyyətlə, çox dəyərli oxucular üçün Ümummilli Liderin natiqlik məharətini yaradan keyfiyyətləri araşdırdığımız müddətdə həmin məharəti şərtləndirən başlıca keyfiyyətin səmimiyyət olduğunu deyə bilərik. Onun çıxış və replikalarnın beləcəliyini ediyimiz zaman bu, dünyada nə qədər əks-səda doğurdu, Azərbaycanı nə qədər tanıdı! Nəhayət, 600 ildən sonra biz Nəsiminin Hələb şəhərindəki məzarını tapdıq. İndi onun məzarı oraya gedən adamlar üçün bir ziyarətgahdır” (Heydər Əliyevin ziyahlarla görüşündəki çıxışından. “Xalq qəzeti”, 22 sentyabr 1993-cü il).

Məsələlərə yanaşmada praqmatizmi ilə seçilən Heydər Əliyev həmişə olduğu kimi, yəna həqiqəti deməyi lazım bilirdi. Böyük dövlət xadimi dövlət müstəqilliyinin elan olunmasının dövlətçilik anlayışını tam ehtiva etmədiyini, hətta həmin dövlətin beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən tanınmaması da kifayət etmədiyini, bunun üçün birinci növbədə dövlət institutlarının yaradılaraq işlək hala gətirilməsini, işğal edilən torpaqlarımızın azad edilməsinin zəruriliyini qeyd edirdi. Ən başlıcası, Ümummilli Lider ömünlük istənilən xalqın dövlət quruculuğunda ayrı-ayrı şəxsiyyətlərin böyük rolundan danışsa da, onun sosial-siyasi prosesin nəti-

cəsi olaraq qəbul edilməsini qeyd edirdi. Bunlarla bərabər, dünya siyasətçiləri arasında mütləq çəkiyə malik Heydər Əliyev müstəqilliyini qorumaqla yanaşı, dövlət institutlarının mükəmməl işlək mexanizminin təminatından əlavə ona xalq etimadını əsas faktordən biri hesab edirdi.

Azərbaycan Respublikasının rəhbərliyinin birinci mərhələsində mənsub olduğu xalqın mental keyfiyyətlərinin yüksəldilməsində, onun şərfli tarixinin yazılmasında xidmətli olan hər kəse layiqli qiymət verən Heydər Əliyevin bu istiqamətdə fəaliyyəti növbəti ölkəmizdə, həmçinin keçmiş İttifaqda çoxlarına bəlli gerçəkliklərdən. Bunların sırasında Nizami Gəncəvinin 840 illik yubileyinin keçirilməsi, bu çərçivədə təkə Azərbaycan deyil, dünya ədəbiyyatının korifeylərindən olan müdrik azərbaycanlıın əsərlərinin Moskvada rus dilində nəşri ilə bağlı qərarın qəbul edilməsi çoxlarının xatırladığıdır. Ümummilli Liderimiz SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin Birinci müavini vəzifəsində çalışdığı vaxtlarda belə “Xəmsə”yə daxil olan əsərləri rus dilində və ayrı-ayrılıqda nəşr etməsi Nizami Gəncəvi yaradıcılığı ilə bərabər, xalqına məhəbbətdən xəbər verirdi. Qeyd edək ki, bu, Heydər Əliyevin həyatı boyu dəstəyici olduğu dəyərləri nümayiş etdirən epizodik hadisə deyil, sistemləşək fakta çevrilən hadisələrdən. Bunların sırasında Şorq poeziyasının əvəzsiz nümayəndələrindən Məhəmməd Fuzuli, “Okıncı” ilə Azərbaycan mətbuatının əsasını qoyan Həsən bəy Zardabi, Şorqın Şekspiri adlandırılan Hüseyn Cavid, böyük siyasi xadim olaraq bərabər, gərəkəmi dramaturq-yazıçı və Sovet Azərbaycanının ilk rəhbəri, SSRİ Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin 4 sədrindən biri Nəriman Nərimanov, böyük yazıçı-dramaturq, publisist, Şorq və Asiyanın böyük ərazilərində populyar “Molla Nəsrəddin” jurnalının nəşri Cəlil Məmmədquluzadə, satıra janrında şeirlərin klassik nümunələrini yaradan Mirzə Ələkbər Sabir, Yaxın Şərqdə operanın banisi, bəstəkar və əvəzsiz publisist, Azərbaycan Respublikası Dövlət Himninin müəllifi Uzeyir Hacıbəyov, dramaturq və şair Cəfər Cabbarlı və onlar, yüzlərlə incəsənət və ədəbiyyat nümayəndəsinin adını əbədiləşdirməsi, əsərlərinin qorunub saxlanılması və oxucularına çatdırılması üçün mümkün olanların hamısını edən Heydər Əliyev etdikləri ilə nümunə yaradırdı. O, əsərləri ilə bərabər ideyaları da regionumuzda, həmçinin Yaxın Şorq və Orta Asiyada populyar olan İmadəddin Nəsimi ilə bağlı bu gün haqqında dünya azərbaycanlılarının yaxşı bildiyi bir hadisə barədə xatırladıqlarını belə bölüşürdü: *“Tariximizdə olan şəxsiyyətlərin hamısı birliyi üçün qiymətlidir. Tariximiz çox zəngindir və biz bunu vaxtaşırı xalqa çatdırmalıyıq. Xatırlımdadır, Nəsiminin 600 illik yubileyini qeyd etdiyimiz zaman bu, dünyada nə qədər əks-səda doğurdu, Azərbaycanı nə qədər tanıdı! Nəhayət, 600 ildən sonra biz Nəsiminin Hələb şəhərindəki məzarını tapdıq. İndi onun məzarı oraya gedən adamlar üçün bir ziyarətgahdır”* (Heydər Əliyevin ziyahlarla görüşündəki çıxışından. “Xalq qəzeti”, 22 sentyabr 1993-cü il).

Seçdiyimiz sətərlər böyük dövlət adamının ikinci dəfə Azərbaycana rəhbərlik etmək üçün ona güvənən, etimad edən xalqımızın ısrarlı dəvətlərindən sonra o zamankı iqtidarın paytaxta dəvət etmək məcburiyyətində qaldığı Heydər Əliyevin müxtəlif toplantılardakı çıxışlarından və yaxud dövlət televiziyası ilə xalq etdiyi müraciətlərindən. Bu çıxışlar qarşıda Azərbaycan Respublikasına növbədən-kənar Prezident seçkilərinin keçiriləcəyi və həmin seçkilərdə iştirakı seçicilərin böyük əksəriyyəti tərəfindən gözlənilən Heydər Əliyevin seçiqəbağı platformasının tərkib hissəsi kimi də qəbul etmək olar. Həmin platformada Ümummilli Lider üçün birinci yerdə dayanan məsələnin Azərbaycanla bağlı müxtəlif niyyətlərini gizlətməyən dövlətlərin açıq-aydın siyasi və hərbi dəstəyi ilə Ermənistan Respublikasının ölkəmizə qarşı başladığı elan olunmuş müharibənin dayandırılması, müvəqqəti atəş-

zənginliyi, bu böyük imkanları orta məktəbdə ilk təhsilə başlayan hər bir gənc tərəfindən mənimsənilmə bilsin və gəncərimiz artıq orta məktəbdə öz dilini - ədəbi dilini, mədəni dilini yaxşı mənimsəsin, öz dilində yaxşı danışa bilsin, öz dilində fikrini ifadə edə bilsin” (Heydər Əliyevin Bakı şəhərinin təhsil işçiləri ilə görüşündəki nitqindən. “Xalq qəzeti”, 31 avqust 1994-cü il).

Prezident Heydər Əliyev təhsil alan nəslin təhsil müəssisələrində qədim bəşdiyi ilk addımlardan onların vətənpərvərlik əhvali-ruhıyyəsi ilə təbiiyə olunmasını vacib sayırdı. Ümummilli Lider hesab edirdi ki, *“Bütün dərslər, xüsusən humanitar fənlər tədris olunan dərslər gərək gəncərimizdə Vətəna sədaqət, torpağa sədaqət, vətənpərvərlik ruhu aşılasın, onları təbiiyə etsin və bunlar hər bir gəncin qəlbində sarsılmaz bir qalaya çevrilsin”*. Böyük dövlət xadimi bu xüsusda hər məqamda, xüsusilə gənc nəslin təlim-təbiiyəsi ilə məşğul olan pədaqoji işçilərlə görüşündə xatırladı: *“Vətənpərvərlik təkə o deyil ki, gedib Vətəni silahla müdafiə edəsən. İnsan gərək həyatının hər dövründə, fəaliyyətinin bütün sahələrində öz Vətəninin, ölkəsinin qayğısı ilə yaşasın, onun həm iqtisadiyyatının, həm siyasətinin, həm də mədəniyyətinin qayğısı ilə yaşasın. Vətənpərvər insan öz mədəniyyətinin da, iqtisadiyyatının da, öz dilinin də, təhsilinin də inkişaf etməsini istəyir, xalqının rifah halının yüksəklərə qaldırılmasını istəyir. Bütün bunlar vətənpərvərlik məfhumuna daxil olan anlayışlardır”*.

Heydər Əliyev hesab edirdi ki, milli dəyərləri qiymətləndirmək, onu qoruyaraq inkişaf etdirmək hər bir insan üçün ən vacib şərtlərdən biridir və buna görə də O, insanı qiymətləndirərkən bu amillərə xüsusi önəm verirdi. Ümummilli Lider üçün cəmiyyətin əsas göstəricilərdən biri gəncliyin milli kimliyini bilməsi və o köklərdən qidalınması idi. Buna görə də O, hər bir azərbaycanlı aləsinə millətə bağlı, lakin millətçilikdən uzaq durmağa səsliydirdi. Ümummilli Lider bütün dahilər kimi, millətçiliyin əksinə, hər bir millət üçün gətirdiyi bəlalər tarixi hadisələrin nümunəsində bumerang effekti kimi geri qayıtdığını ayrı-ayrı xalqların taleyində hansı fəsadlar yaratdığına yaxşı bələd idi. Ulu Öndər buna görə də gəncliyin təbiiyəsində buraxılan səhvlərin gələcək nəsillərin həyatı üçün yaxşı heç nə vəd etmədiyini əmin idi: *“Gənclərin təbiiyəsində milli, dini adət və ənənələrimizdən istifadə etmək lazımdır. Əsrlər dərinliyindən bu günə gələn çatan adət-ənənələrimiz həmişə adamları sağlığa, təmizliyə dəvət etmişdir. Milli və dini adət-ənənələrimiz məhz bu prinsiplərə əsaslanır... Bu gün biz də gəncləri paklıq, saflıq, yüksək əxlaq, yüksək mədəniyyət ruhunda təbiiyə etməliyik. Bununla biz nəinki cəmiyyətimizi qoruyacağıq, həm də gələcək nəslə sağlam saxlayacağıq və həmin nəslin milli mədəniyyətimiz, xalqımız üçün zərərli halların kök salmasını qarşısını alacağıq”*.

Heydər Əliyev təkə Azərbaycan və türkdilli xalqların dilini, dünya ədəbiyyatının ən qiymətli nümunələrini yaratmış Hüseyn Cavidin yaradıcılığına da dərinləndirirdi. Böyük dövlət xadimi Hüseyn Cavid barədə danışarkən onun yaradıcılığından yerli-yerində gətirdiyi sətərlər bu bələdçiliyin geniş miqyasından xəbər verirdi. Həmin sətərlərdən biri böyük dramaturqun “Peyğəmbər” dramından idi və o məqamları izləyən insanlarımız hafızasında böyük siyasişətinin özənəməxsus diksiyası ilə dediyi o beyt əbədlilik həklə olunub:

*Kəssə hər kim tökülən qan izini,
Qurtaran dahi odur Yer izini!*

Ümummilli Lider Azərbaycana ikinci rəhbərliyi dövründə ölkəmizin millətçilik aznamə düşər olma, bütöv xalqın “yer izindən silinmə” kimi xəstə təxəyyüli ilə nəfəs alan erməni cəmiyyətinin rüporuna çevrilən Ermənistan Respublikasının rəsmi dairələrinə dəfələrlə bu siyasətin perspektivsizliyini izah etməyə çalışmışdı. Bu da tarixin ibrət dərslərindəndir ki, o vaxtkı Ermənistanın dövlət siyasətində çevrilərək az qala bütöv xalqın yolda səfərbər edən işğalçı, militarist ölkənin əhəlii sonralar böyük dövlət xadiminin vaxtilə peyğəmbərəsinə dediyi sözlərin hikmətinə əmin olulard. 2020-cü ilin payızında başlayan Vətən müharibəsində qidərtli Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə xalqımız bəxş etdiyi Zəfərin tarixi ədalət olduğunu görənərsə təkə onlar olmadı. Hər halda, həmin cəmiyyətdə də Azərbaycanın haqq işini başa düşən insanlar vardı və inamqa istərdik ki, bu gün də elə insanlar da deyil. Şübhəsiz ki, 2003-cü ilin payızında Azərbaycan Respublikasına Prezident seçkilərində az qalmış Ümummilli Liderin Prezidentliyə namizədliyini digər namizəd İlham Əliyevin keyrini geri götürməsi ilə bağlı Azərbaycan xalqına müraciətinə onlardan da hansılarsa oxumuşdu. Həmin müraciət bu cümələrlə tamamlandı: *“Üzümü Siza-həmvətənlərimə tutaraq, qarşıdan gələn prezident seçkilərində prezidentliyə namizəd, mənim siyasi vərişim, Yeni Azərbaycan Partiyası sədrinin I müavini İlham Əliyevi dəstəkləməyə çağırırım. O, yüksək intellekti, praqmatik düşüncəli, müasir dünya siyasətini və iqtisadiyyatını gözəl bilən, enerjili və təşəbbüskar bir şəxsiyyətdir. Sizi əmin edirəm ki, həm İlham Əliyev, həm də Yeni Azərbaycan Partiyası bundan sonra da xalqımızın ən layiqli övədlərini öz ətrafında sax birləşdirərək Azərbaycan dövlətinin inkişafı və xalqımızın firavanlığı yohunda çox işlər görəcəklər. İnanıram ki, mənim axıra çatdırma bilmədiyim taleyüklü məsələləri, planları, işləri Sizin köməyiniz və dəstəyinizlə İlham Əliyev başa çatdırma biləcək. Mən ona özüm qədər inanıram və gələcəyinə böyük ümidlər bəsləyirəm”*.

Bu, ölkəmizin gələcəyi ilə bağlı peyğəmbərəsinə deyilmiş sözlər idi.

Mahirə HÜSEYNOVA,
ADPU-nun Beynəlxalq əlaqələr üzrə prorektoru,
filologiya elmləri doktoru, professor